

9. funkční období

70

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací
Protokol o změně a doplnění Smlouvy
mezi Českou republikou a Slovenskou republikou
o právní pomoci poskytované justičními orgány
a o úpravě některých právních vztahů
v občanských a trestních věcech
z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu,
podepsaný v Uherském Hradišti
dne 29. října 2012

2013

N Á V R H

USNESENÍ

SENÁTU

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

Senát Parlamentu České republiky dává souhlas k ratifikaci Protokolu o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu, podepsaného v Uherském Hradišti dne 29. října 2012.

Předkládací zpráva pro Parlament

Dne 29. října 1992 byla v Praze podepsána Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech a její Závěrečný protokol. V platnost vstoupila dnem 5. dubna 1993. Uvedená Smlouva byla ve své podstatě dobrým základem pro začátek dvoustranné justiční spolupráce po zániku společného státu. Praktické zkušenosti jak Ministerstev spravedlnosti obou států, tak i Nejvyššího státního zastupitelství České republiky a Generální prokuratury Slovenské republiky však časem ukázaly určité problémy související s nedostatečnou úpravou některých oblastí a odhalily oblasti, ve kterých má Smlouva nedostatky. S ohledem na dobu vzniku nemohla Smlouva některé specifické oblasti předvídat. Spolupráce justičních orgánů obou států se za období posledních let vyvíjela vlastní dynamikou a to v posledních letech zejména s ohledem na změny právních předpisů obou zemí přijatých v souvislosti s jejich vstupem do Evropské unie. Všechny tyto skutečnosti vedly k tomu, že česká i slovenská strana projevily zájem sjednat dodatkový Protokol k uvedené dvoustranné Smlouvě, který by zúročil zkušenosti z jejího dosavadního výkonu, zohlednil by účast obou dvou stran v nových mezinárodněprávních nástrojích upravujících problematiku mezinárodní justiční spolupráce a posunul by tak kvalitu smluvních vztahů mezi našimi dvěma státy v této oblasti na vyšší úroveň.

Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu byl podepsán v Uherském Hradišti dne 29. října 2012.

Obsah Protokolu o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu je následující:

Článek 1 – stanoví použití nového označení pro centrální orgány.

Článek 2 – stanoví, že žádosti a jiné písemnosti zasílané nebo předkládané při uplatňování dvoustranné smlouvy není třeba překládat.

Článek 3 – stanoví rozsah úpravy poskytování právní pomoci v trestních věcech. Vzájemná pomoc při uplatňování institutů spolupráce v trestních věcech podle části IV dvoustranné smlouvy bude poskytována v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným v příslušných mnohostranných úmluvách, pokud není k jejich doplnění v první a čtvrté části této smlouvy stanoveno jinak. Cílem poskytování právní pomoci v trestních věcech je také zjednodušení uplatnění a doplnění vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem výkonu právně závazných aktů Evropské unie. Vzájemná pomoc bude poskytována v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným v příslušných vnitrostátních předpisech (pokud není k jejich doplnění v první a čtvrté části dvoustranné smlouvy stanoveno jinak).

Článek 4 – ruší článek 28 odstavec 9 dvoustranné smlouvy.

Článek 5 – stanoví obecný princip přímého styku justičních orgánů při poskytování právní pomoci. Výjimkou jsou případy předávání trestních řízení týkajících se trestných činů, za které může být podle právního řádu dožadující smluvní strany uložen trest odnětí svobody

na dobu převyšující 5 let. V těchto případech se justiční orgány smluvních stran stýkají prostřednictvím svých ústředních justičních orgánů.

Článek 6 – upravuje vydávání osob. Pravidlem je, že vydávání osob k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu se mezi smluvními stranami uskutečňuje v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem na základě evropského zatýkacího rozkazu a pokud bylo vydávací řízení zahájeno na základě mezinárodních smluv, bude postupováno podle příslušných mezinárodních smluv. Ustanovení třetího odstavce stanoví výjimku z obecné zásady speciality. Smluvní strany nebudou vyžadovat při vydávání osob k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu na základě evropského zatýkacího rozkazu ve vzájemných vztazích zvláštní souhlas s trestním stíháním, odsouzením nebo zadržením za účelem výkonu trestu nebo ochranného opatření vydané osoby pro skutek, který byl spáchán před jejím vydáním a pro nějž tato osoba vydána nebyla. Tato výjimka však nebude platit, jestliže se jedná o vydání vlastních občanů smluvních stran, nebo jestliže v konkrétním případě vykonávající justiční orgán rozhodne jinak. Zásada speciality je jednou ze základních zásad vydávacího řízení, ale i řízení o předávání na základě evropského zatýkacího rozkazu. Vzhledem k tomu, že navrhované ustanovení bude znamenat prolomení této zásady, během pracovních jednání vyplynul požadavek, aby tato zásada nebyla prolomena neomezeně a aby vlastním občanům smluvních stran nadále poskytovala vyšší míru ochrany. Stejně tak toto ustanovení řeší i situace, které by mohly nastat v praxi, a v nichž by automatické prolomení této zásady mohlo vést k případnému porušení práv předávané osoby. Proto je zde nechána možnost, aby s ohledem na okolnosti každého daného případu mohl nezávislý soud posoudit, zda právě vzhledem k těmto zvláštním okolnostem je nutné, aby byla zásada speciality v konkrétním případě zachována.

Článek 7 - upravuje předávání odsouzených osob. Tato forma spolupráce probíhá na základě štrasburské Úmluvy o předávání odsouzených osob z 21. března 1983. Okruh osob, na které se postup podle uvedeného mezinárodněprávního dokumentu uplatňuje, se rozšiřuje o odsouzené osoby, které nejsou státními občany druhé smluvní strany, ale mají na jejím území trvalý pobyt. Podle Úmluvy je také postupováno v případech, kdy odsouzený v době podání žádosti o předání k výkonu trestu odnětí svobody se již nachází na území dožádané smluvní strany. Třetí odstavec stanoví, že v rozsahu upraveném v Úmluvě k provedení Schengenské dohody z 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z 19. června 1990 je možné požádat o předání odsouzené osoby k výkonu trestu odnětí svobody i bez jejího souhlasu; stejně se postupuje, jestliže výkon trestu odnětí svobody nemůže být zabezpečen jiným způsobem a odsouzená osoba se nachází na území dožádané smluvní strany. Je zde stanovena další výjimka z principu přímého styku justičních orgánů, neboť justiční orgány smluvních stran se při poskytování této formy pomoci stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.

Článek 8 – stanoví, že na výslech obviněného a podezřelého prostřednictvím videokonference se použijí ustanovení článku 9 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 8. listopadu 2001 a článku 10 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000.

Článek 9 – upravuje postup a podmínky pro přeshraniční sledování. Podmínkou přeshraničního sledování je získání souhlasu s jeho prováděním, přičemž souhlas může být vázán na podmínky. Přeshraniční sledování může být prováděno při získávání důkazů

v trestní věci, která je vedena pro úmyslný trestný čin, který je trestným činem i podle vnitrostátního právního řádu druhé smluvní strany. V případě, že není možné z důvodů zvláštní naléhavosti předem požádat příslušné justiční orgány druhé smluvní strany o souhlas s přeshraničním sledováním, mohou policisté vykonávat přeshraniční sledování pouze při splnění stanovených podmínek. Totožnost policisty provádějícího přeshraniční sledování je chráněna. Jeho skutečnou totožnost není možné odhalit ani jinak prozradit, a to ani v řízení před soudem, bez předchozího souhlasu příslušného ústředního kontaktního místa té smluvní strany, o jejíhož policistu jde. Záznamy z přeshraničního sledování vykonaného na území dožádané smluvní strany mohou být použity jako důkaz v jiné trestní věci na území dožadující smluvní strany jen se souhlasem příslušného justičního orgánu dožádané smluvní strany. Uvedené ustanovení upravuje taktéž situace, kdy se přeshraniční sledování vykonává výhradně za využití technických prostředků sledování pohybu bez potřeby pomoci druhé smluvní strany.

Článek 10 – upravuje postup a podmínky pro sledování zásilky. Sledování zásilky je možné na základě souhlasu příslušného justičního orgánu. Aby se zabránilo přerušení sledování, příslušné orgány mají povinnost převzít sledování sledované zásilky při překročení státní hranice nebo na dohodnutém místě. Jestliže z důvodu zvláštní naléhavosti není možné podat žádost před překročením státní hranice, příslušné orgány mohou převzít sledování zásilky i bez předchozí žádosti o právní pomoc. V případě, že by však příslušný justiční orgán dožádané smluvní strany dodatečně nepovolil sledování zásilky, tato musí být ihned zadržena a informace v této souvislosti získané nebude možné použít jako důkaz v trestním řízení na území dožadující smluvní strany. Sledování zásilky na území dožádané smluvní strany řídí její příslušné orgány. Jestliže je to nutné, mohou příslušné orgány dožadující smluvní strany na území dožádané smluvní strany omezit osobní svobodu osoby, která sledovanou zásilku doprovází, až do zákroku policejních orgánů dožádané smluvní strany. Ustanovení tohoto článku se přiměřeně použijí i ve vztahu k žádosti smluvní strany o vzájemnou pomoc týkající se převzetí sledování zásilky ze třetího státu nebo odevzdání jejího sledování do třetího státu.

Článek 11 – upravuje postup a podmínky získávání důkazů v trestní věci za použití agenta. Tato forma spolupráce může být realizována na základě předem podané žádosti justičního orgánu o vzájemnou pomoc a řídí se podmínkami stanovenými právním řádem dožádané smluvní strany. Řízení agenta přísluší policistovi dožádané smluvní strany. Dožádaná smluvní strana poskytne agentovi nutnou personální, logistickou a technickou podporu a učiní veškerá potřebná opatření, aby agenta chránila. Skutečnou totožnost policisty působícího jako agent není možné odhalit ani jinak prozradit, a to ani v řízení před soudem, bez předchozího souhlasu příslušného ústředního kontaktního místa té smluvní strany, o jejíhož policistu jde. Ustanovení stanovuje taktéž postup v případě, že není možné podat žádost předem. Podmínky stanovené v tomto ustanovení budou užity i v případech, kdy smluvní strana požádá o použití policisty druhé smluvní strany na svém území. Platí, že pokud byl udělen souhlas s použitím agenta, není už nutné podávat zvláštní žádost o souhlas s provedením předstíraného převodu nebo přeshraničního sledování, které má tento agent vykonat.

Článek 12 – upravuje možnost získávat důkazy v trestní věci za podmínek stanovených právním řádem dožádané strany prostřednictvím předstíraného převodu.

Článek 13 – upravuje spolupráci formou společných vyšetřovacích týmů s tím, že stanoví, že s na tuto formu spolupráce použije článek 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000, přičemž ustanovení

článku 13 odstavec 10 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 se vztahuje rovněž na použití důkazů.

Článek 14 – stanoví, že policisté jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany při plnění úkolů stejné postavení jako policisté druhé smluvní strany.

Článek 15 – stanoví použití článků 15 a 16 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 na trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost příslušných orgánů jedné smluvní strany při plnění úkolů na území druhé smluvní strany.

Článek 16 - stanoví, že předání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli se mezi smluvními stranami uskutečňuje v souladu s podmínkami Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964.

Článek 17 – upravuje problematiku utajovaných skutečností. Utajované informace do stupně „důvěrné“ přímo si příslušné orgány smluvních stran budou moci předávat přímo kurýrem nebo elektronickou cestou s využitím certifikovaných elektronických prostředků. Výměna utajovaných informací bude muset být prováděna v souladu s podmínkami administrativní a personální bezpečnosti stanovenými vnitrostátním právním řádem. V ostatním bude postupováno v souladu s platnými smlouvami uzavřenými mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemné ochraně utajovaných skutečností.

Článek 18 – upravuje otázku nákladů, které vzniknou při poskytování právní pomoci ve věcech trestních. Platí, že pokud se v konkrétním případě smluvní strany nedohodnou jinak, nebudou vzájemně požadovat náhradu nákladů vzniklých v rámci spolupráce podle části IV. dvoustranné smlouvy a tohoto protokolu, kromě znalečného, případů použití agenta podle článku 11 odstavec 6, nákladů provozovatelů telekomunikačních sítí nebo poskytovatelů telekomunikačních služeb vynaložených na odposlech telekomunikačního provozu a vysokých nebo mimořádných výdajů. V případě nákladů provozovatelů telekomunikačních sítí nebo poskytovatelů telekomunikačních služeb a v případě vysokých nebo mimořádných výdajů mají smluvní strany povinnost vzájemné konzultace za účelem předběžného vyčíslení výdajů, které by mohly být nárokovány.

Článek 19 - stanoví konzultační povinnost ústředních justičních orgánů tak, aby byla dvoustranná smlouva co nejúčinněji prováděna a stanoví povinnost postupovat tak, aby bylo předcházeno případným sporům.

Článek 20 – stanoví povinnost smluvním stranám prostřednictvím ministerstev spravedlnosti vzájemně si oznámit změny v označení a příslušnosti orgánů uvedených v jednotlivých ustanoveních.

Článek 21 – upravuje vstup Protokolu v platnost, způsob jeho vypovězení a pozbytí jeho platnosti.

Za současné vnitrostátní právní úpravy jsou splněny podmínky pro to, aby Protokol mohl pro Českou republiku vstoupit v platnost v plném rozsahu. Jedná se o mezinárodní smlouvu ve smyslu článku 10 zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, k jejíž ratifikaci prezidentem republiky je nutný souhlas Parlamentu ve smyslu článku 49 písm. a) a

e) Ústavy České republiky. Protokol nabude platnosti prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

Sjednání Protokolu je v souladu se zahraničními politickými zájmy České republiky a napomůže mezinárodní justiční spolupráci v trestních věcech mezi smluvními stranami. Protokol je v souladu s ústavním pořádkem a s ostatními součástmi právního řádu České republiky a se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodního práva a z jejího členství v Evropské unii.

Provádění Protokolu bude v působnosti Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra a nepředpokládá se, že si vyžádá zvýšené náklady na státní rozpočet. Objem poskytované právní pomoci českými justičními orgány a objem právní pomoci poskytovaný slovenskou stranou jsou v současné době srovnatelné.

Vláda České republiky vyslovila souhlas s podpisem a ratifikací Protokolu o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu svým usnesením ze dne 10. října 2012 č. 759. Protokol za Českou republiku podepsal dne 29. října 2012 ministr spravedlnosti JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.

V Praze dne 20. března 2013

předseda vlády
RNDr. Petr Nečas, v .r.

Protokol o změně a doplnění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a jejího Závěrečného protokolu

Česká republika a Slovenská republika (dále „smluvní strany“)

vedeny společnou vůlí účinně čelit novým formám trestné činnosti a reagovat na mezinárodní charakter trestné činnosti,

ve snaze usnadnit poskytování právní pomoci mezi oběma státy a doplnit úpravu vzájemných právních vztahů v trestních věcech,

zohledňující mezinárodní závazky smluvních stran v oblasti mezinárodní justiční spolupráce v trestních věcech,

rozhodnuty zlepšit a doplnit Smlouvu mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o právní pomoci poskytované justičními orgány a o úpravě některých právních vztahů v občanských a trestních věcech z 29. října 1992 a její Závěrečný protokol (dále jen „dvoustranná smlouva“),

se dohodly takto:

Část I

Článek 1

V článku 2 odstavec 3 dvoustranné smlouvy se slova „Ministerstvo spravedlnosti České republiky“ a „Generální prokuratura České republiky“ nahrazují slovy „Ministerstvo spravedlnosti“ a „Nejvyšší státní zastupitelství“ a „Ministerstvo spravedlnosti Slovenské republiky“ a „Generální prokuratura Slovenské republiky“ se nahrazují slovy „ministerstvo spravedlnosti“ a „generální prokuratura“.

Článek 2

Článek 3 dvoustranné smlouvy zní takto:

„Žádosti a jiné písemnosti zasílané nebo předkládané při uplatňování této smlouvy není třeba překládat.“

Článek 3

Článek 27 dvoustranné smlouvy zní takto:

„Článek 27 Rozsah úpravy

(1) Smluvní strany si poskytují vzájemnou pomoc při uplatňování institutů spolupráce v trestních věcech podle čtvrté části této smlouvy v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným v příslušných mnohostranných úmluvách, pokud není k jejich doplnění v první a čtvrté části této smlouvy stanoveno jinak.

(2) Smluvní strany si poskytují vzájemnou pomoc při uplatňování institutů spolupráce v trestních věcech podle čtvrté části této smlouvy s cílem zjednodušení uplatnění a doplnění vnitrostátních právních předpisů přijatých za účelem výkonu právně závazných aktů Evropské unie. Vzájemnou pomoc si poskytují v rozsahu, za podmínek a způsobem stanoveným v příslušných vnitrostátních předpisech, pokud není k jejich doplnění v první a čtvrté části této smlouvy stanoveno jinak.“.

Článek 4

Článek 28 odstavec 9 dvoustranné smlouvy se ruší.

Článek 5

Článek 29 odst. 2 dvoustranné smlouvy zní takto:

„ (2) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluvy uvedené v odstavci 1 stýkají přímo s výjimkou případů předávání trestních řízení týkajících se trestných činů, za které může být podle právního řádu dožadující smluvní strany uložen trest odnětí svobody na dobu převyšující pět let. V těchto případech se justiční orgány smluvních stran stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.“.

Článek 6

Článek 30 dvoustranné smlouvy zní takto:

„Článek 30 Vydávání osob

(1) Předávání osob k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu se mezi smluvními stranami uskutečňuje v souladu s jejich vnitrostátním právním řádem na základě evropského zatýkacího rozkazu.

(2) Jestliže bylo řízení o vydání osoby zahájeno na základě mezinárodních smluv, kterými byly smluvní strany vázány v době zahájení řízení o vydání, postupuje se podle těchto mezinárodních smluv.

(3) Smluvní strany nebudou vyžadovat při předávání osob k trestnímu stíhání nebo výkonu trestu na základě evropského zatýkacího rozkazu ve vzájemných vztazích zvláštní souhlas s trestním stíháním, odsouzením nebo zadržením za účelem výkonu trestu nebo ochranného opatření předané osoby pro skutek, který byl spáchán před jejím předáním a pro nějž tato osoba předána nebyla. To neplatí, jestliže se jedná o předání vlastních občanů smluvních stran, nebo

jestliže v konkrétním případě vykonávající justiční orgán stanovený podle právního řádu smluvní strany rozhodne jinak.“.

Článek 7

Článek 31 dvoustranné smlouvy zní takto:

„Článek 31

Předávání odsouzených osob

(1) Státní občané jedné smluvní strany, odsouzení k trestu odnětí svobody na území druhé smluvní strany, se předávají k výkonu trestu odnětí svobody na území té smluvní strany, jejímiž jsou státními občany v souladu se štrasburskou Úmluvou o předávání odsouzených osob z 21. března 1983. Stejně se postupuje v případě, kdy odsouzená osoba není státním občanem druhé smluvní strany, ale má na jejím území trvalý pobyt.

(2) Podle Úmluvy uvedené v odstavci 1 se obdobně postupuje i v případě, kdy odsouzená osoba v době podání žádosti o předání k výkonu trestu odnětí svobody se již nachází na území dožádané smluvní strany.

(3) V rozsahu upraveném v Úmluvě k provedení Schengenské dohody z 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích z 19. června 1990 je možné požádat o předání odsouzené osoby k výkonu trestu odnětí svobody i bez jejího souhlasu. Stejně se postupuje, jestliže výkon trestu odnětí svobody nemůže být zabezpečen jiným způsobem a odsouzená osoba se nachází na území dožádané smluvní strany.

(4) Justiční orgány smluvních stran se při provádění Úmluv uvedených v odstavcích 1 a 3 stýkají prostřednictvím ústředních justičních orgánů.“.

Část II

Zvláštní formy spolupráce

Článek 8

Výslech prostřednictvím videokonference

Ustanovení článku 9 Druhého dodatkového protokolu k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 8. listopadu 2001 a článku 10 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 se použijí mezi smluvními stranami rovněž na výslech obviněného a podezřelého.

Článek 9

Přeshraniční sledování

(1) Policisté jedné smluvní strany jsou při získávání důkazů v trestní věci vedené pro úmyslný trestný čin, který je trestným činem i podle vnitrostátního právního řádu druhé smluvní strany, oprávněni vykonávat sledování osob a věcí na území druhé smluvní strany (dále jen „přeshraniční sledování“), jestliže tato smluvní strana souhlasila s přeshraničním sledováním na základě žádosti o vzájemnou pomoc předem podané příslušným justičním orgánem. Souhlas

může být vázán na podmínky. Na žádost se sledování osoby odevzdá policistům té smluvní strany, na jejímž území se sledování uskutečňuje.

(2) Žádosti o vzájemnou pomoc podle odstavce 1 zasílá příslušný justiční orgán dožadující strany:

- v České republice Krajskému státnímu zastupitelství v Praze,
- ve Slovenské republice Krajské prokuratuře v Bratislavě.

Kopie žádosti se zašle ústřednímu kontaktnímu místu dožádané smluvní strany uvedenému v odstavci 8.

(3) Jestliže není možné z důvodů zvláštní naléhavosti předem požádat příslušné justiční orgány druhé smluvní strany o souhlas s přeshraničním sledováním, mohou policisté provádět přeshraniční sledování při splnění těchto podmínek:

- a) překročení státních hranic musí být bezodkladně oznámeno ústřednímu kontaktnímu místu uvedenému v odstavci 8 té smluvní strany, na jejímž území se má přeshraniční sledování provádět,
- b) žádosti podle odstavce 1 musí obsahovat i důvody překročení státních hranic druhé smluvní strany bez předem daného souhlasu a musí být bezodkladně dodatečně zaslány,
- c) na žádost příslušného justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území se uskutečňuje přeshraniční sledování, se toto sledování musí ihned ukončit; stejně se postupuje, jestliže souhlas s přeshraničním sledováním nebyl poskytnut do dvanácti (12) hodin od překročení státní hranice druhé smluvní strany,
- d) jestliže příslušný justiční orgán dožádané smluvní strany dodatečně neudělí souhlas s přeshraničním sledováním, informace v této souvislosti získané není možné použít v trestním řízení; záznamy vyhotovené s použitím technických prostředků sledování se musí bezodkladně zničit.

(4) Přeshraniční sledování podle odstavců 1 a 3 je možné provádět pozemní, vzdušnou a vodní cestou bez prostorového omezení.

(5) Přeshraniční sledování podle odstavců 1 a 3 je přípustné výlučně za následujících všeobecných podmínek, přičemž policisté provádějí přeshraniční sledování:

- a) jsou vázáni ustanoveními tohoto protokolu a vnitrostátním právním řádem smluvní strany, na jejímž území provádějí přeshraniční sledování; přitom jsou povinni postupovat podle pokynů policisty podle odstavce 10 té smluvní strany, na jejímž území se provádí přeshraniční sledování,
- b) musí být schopni kdykoliv prokázat svoji příslušnost k orgánu podle odstavce 10 a kromě případů uvedených v odstavci 3 musí mít u sebe doklad o udělení souhlasu s přeshraničním sledováním,
- c) nesmí vstupovat do obydlí a prostorů nepřístupných pro veřejnost,
- d) nejsou oprávněni omezit osobní svobodu sledované osoby,
- e) mohou mít při sobě služební zbraň a ostatní donucovací prostředky podle vnitrostátních

právních předpisů kromě případu, kdy příslušné orgány smluvní strany, na jejímž území se přeshraniční sledování provádí, rozhodnou jinak; služební zbraň mohou použít jen v případě nutné obrany nebo krajní nouze a ostatní donucovací prostředky jen v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, na jejímž území provádějí přeshraniční sledování,

- f) mohou používat služební prostředky spojení v souladu s vnitrostátním právním řádem smluvní strany, na jejímž území se přeshraniční sledování provádí,
- g) mohou použít motorové vozidlo, plavidlo nebo letecký prostředek,
- h) mohou použít potřebné technické prostředky sledování, jestliže jejich použití umožňuje vnitrostátní právní řád smluvní strany, na jejímž území se přeshraniční sledování provádí; druhy a způsob použití těchto prostředků se uvedou v žádosti podle odstavce 1,
- i) jsou povinni podat zprávu o provedeném přeshraničním sledování ústřednímu kontaktnímu místu smluvní strany, na jejímž území se přeshraniční sledování provádělo.

(6) Skutečnou totožnost policisty provádějícího přeshraniční sledování není možné odhalit ani jinak prozradit, a to ani v řízení před soudem, bez předchozího souhlasu příslušného ústředního kontaktního místa uvedeného v odstavci 8.

(7) Záznamy z přeshraničního sledování provedeného na území dožádané smluvní strany mohou být použity jako důkaz v jiné trestní věci na území dožadující smluvní strany jen se souhlasem příslušného justičního orgánu dožádané smluvní strany uvedeného v odstavci 2.

(8) Ústředními kontaktními místy jsou:

- v České republice Policejní prezidium České republiky,
- ve Slovenské republice Prezidium Policejního sboru.

(9) Pokud se přeshraniční sledování pro účely uvedené v odstavci 1 provádí výhradně za využití technických prostředků sledování bez potřeby pomoci druhé smluvní strany, není třeba jejího předchozího souhlasu. K využití výsledků takového přeshraničního sledování, které bylo provedeno bez předchozího souhlasu, je třeba souhlasu orgánu uvedeného v odstavci 2 smluvní strany, na jejímž území bylo takové přeshraniční sledování prováděno. Žádost o souhlas s využitím výsledků takového přeshraničního sledování zašle příslušný justiční orgán dožadující smluvní strany bezodkladně orgánu dožádané smluvní strany uvedenému v odstavci 2 a její kopii ústřednímu kontaktnímu místu této smluvní strany uvedenému v odstavci 8. Není-li souhlas udělen, nesmí být materiály získané takovým přeshraničním sledováním použity v trestním řízení; záznamy vyhotovené s použitím technických prostředků sledování se musí bezodkladně zničit.

(10) Pro účely provádění tohoto článku se policisty rozumějí:

- v České republice příslušníci Policie České republiky a příslušníci pověřených celních orgánů,
- ve Slovenské republice příslušníci Policejního sboru.

Článek 10 Sledovaná zásilka

(1) Na základě žádosti o vzájemnou pomoc příslušných justičních orgánů jedné smluvní strany při získávání důkazů v trestní věci může dožádaná smluvní strana povolit na svém území sledování zásilky v souladu se svým vnitrostátním právním řádem.

(2) Žádosti o vzájemnou pomoc podle odstavce 1 zasílá příslušný justiční orgán dožadující strany:

- v České republice Krajskému státnímu zastupitelství v Praze,
- ve Slovenské republice Krajské prokuratuře v Bratislavě.

Kopie žádosti se zašle ústřednímu kontaktnímu místu dožádané smluvní strany uvedenému v článku 9 odstavce 8.

(3) Příslušné orgány dožádané smluvní strany převezmou sledování zásilky při překročení státní hranice nebo na místě odevzdání dohodnutém mezi příslušnými orgány, aby se zabránilo přerušení sledování. Sledování zásilky se provádí způsobem umožňujícím zadržení této zásilky. Příslušné orgány dožadující smluvní strany mohou po převzetí sledování zásilku dále doprovázet se souhlasem příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území se sledování zásilky provádí, společně s jejími příslušnými orgány. Přitom jsou povinny postupovat podle ustanovení tohoto článku, vnitrostátních právních předpisů dožádané smluvní strany a pokynů zástupce příslušného orgánu dožádané smluvní strany.

(4) Sledování zásilky na území dožádané smluvní strany řídí její příslušné orgány, které informují dožadující smluvní stranu o osobě vykonávající její řízení.

(5) Ve výjimečných případech je možné sledovanou zásilku zajistit. Jestliže byla sledovaná zásilka zajištěna na území dožádané smluvní strany, může být předána na základě písemné žádosti o vzájemnou pomoc dožadující smluvní straně. Jestliže je to nutné, mohou příslušné orgány dožadující smluvní strany na území dožádané smluvní strany omezit osobní svobodu osoby, která sledovanou zásilku doprovází, až do zákroku policejních orgánů dožádané smluvní strany.

(6) Jestliže z důvodu zvláštní naléhavosti není možné podat žádost podle odstavce 1 před překročením státní hranice, příslušné orgány mohou převzít sledování zásilky i bez předchozí žádosti o právní pomoc. Žádost podle odstavce 1 musí obsahovat i důvody překročení státních hranic druhé smluvní strany bez předem uděleného povolení a musí být bezodkladně dodatečně zaslána justičnímu orgánu druhé smluvní strany uvedenému v odstavci 2. Jestliže příslušný justiční orgán dožádané smluvní strany dodatečně nepovolí sledování zásilky, tato musí být ihned zadržena a informace v této souvislosti získané není možné použít jako důkaz v trestním řízení na území dožadující smluvní strany.

(7) Při sledování zásilky se na příslušné orgány dožadující smluvní strany přiměřeně použijí ustanovení článku 9 odstavce 5, kromě písmene d).

(8) Ustanovení tohoto článku se přiměřeně použijí i ve vztahu k žádosti smluvní strany o vzájemnou pomoc týkající se převzetí sledování zásilky ze třetího státu nebo odevzdání jejího sledování do třetího státu. V žádosti podle odstavce 1 dožadující smluvní strana uvede, že požádala o souhlas s takovýmto postupem dotčený třetí stát. O udělení souhlasu bezodkladně informuje dožádanou smluvní stranu.

(9) Pro účely provádění tohoto článku se příslušnými orgány rozumějí:

- v České republice policejní orgány a pověřené celní orgány,
- ve Slovenské republice příslušníci Policejního sboru v součinnosti s orgány celní správy.

Článek 11

Použití agenta

(1) Při získávání důkazů v trestní věci může smluvní strana za podmínek stanovených svým právním řádem na základě předem podané žádosti justičního orgánu o vzájemnou pomoc souhlasit s použitím policisty druhé smluvní strany v postavení agenta. Skutečná totožnost agenta se v žádosti neuvádí.

(2) Žádosti o vzájemnou pomoc podle odstavce 1 adresuje příslušný orgán dožadující smluvní strany:

- v České republice Vrchnímu státnímu zastupitelství v Praze,
- ve Slovenské republice Krajské prokuratuře v Bratislavě.

Tento dožádaný justiční orgán informuje o podané žádosti ústřední kontaktní místo uvedené v článku 9 odstavce 8.

(3) Řízení agenta přísluší policistovi dožádané smluvní strany. Použití agenta bude ukončeno na základě oznámení kterékoliv smluvní strany.

(4) Dožádaná smluvní strana poskytne agentovi nutnou personální, logistickou a technickou podporu a učiní veškerá potřebná opatření, aby agenta chránila během použití na svém území.

(5) Nemůže-li být z důvodu zvláštní naléhavosti podána žádost podle odstavce 1 před překročením státní hranice a existuje-li závažné nebezpečí, že bez použití agenta na území druhé smluvní strany by byla odhalena totožnost nebo použita legenda tohoto agenta, je jeho použití na území druhé smluvní strany výjimečně přípustné bez předchozího souhlasu příslušného justičního orgánu dožádané smluvní strany. Překročení státní hranice agentem je třeba neprodleně oznámit ústřednímu kontaktnímu místu druhé smluvní strany uvedenému v článku 9 odstavce 8. Žádost o vzájemnou pomoc, v níž jsou uvedeny i důvody pro použití agenta bez předchozího souhlasu dožádané smluvní strany, je třeba bezodkladně podat dodatečně. Jestliže příslušný justiční orgán dožádané smluvní strany dodatečně neudělí souhlas s použitím agenta, informace v této souvislosti získané není možné použít jako důkaz v trestním řízení vedeném na území dožadující smluvní strany.

(6) Odstavce 1 až 4 platí obdobně v případech, kdy smluvní strana požádá o použití policisty druhé smluvní strany na svém území. V takových případech, není-li dohodnuto jinak, hradí náklady použití tohoto agenta dožadující smluvní strana.

(7) Smluvní strany učiní vše pro utajení totožnosti a zajištění bezpečnosti agenta i po ukončení jeho použití. Skutečnou totožnost policisty působícího jako agent není možné odhalit ani jinak prozradit, a to ani v řízení před soudem, bez předchozího souhlasu příslušného ústředního kontaktního místa uvedeného v článku 9 odstavce 8.

(8) Pokud byl udělen souhlas s použitím agenta, není nutné podávat zvláštní žádost o souhlas s provedením předstíraného převodu nebo přeshraničního sledování, které má provést tento agent.

Článek 12

Předstíraný převod

(1) Při získávání důkazů v trestní věci může smluvní strana za podmínek stanovených svým právním řádem na základě předem podané žádosti justičního orgánu o vzájemnou pomoc povolit na svém území předstíraný převod.

(2) Pro provedení předstíraného převodu policistou jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany se přiměřeně použije článek 11 odstavce 1 až 7.

Článek 13

Společné vyšetřovací týmy

(1) Na spolupráci formou společných vyšetřovacích týmů se použije článek 13 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000.

(2) K uzavření písemné dohody o vzniku společného vyšetřovacího týmu jsou příslušné:

- za Českou republiku Nejvyšší státní zastupitelství,
- za Slovenskou republiku generální prokuratura.

(3) Vedoucím společného vyšetřovacího týmu je vždy zástupce justičního orgánu smluvní strany, na jejímž území tým působí.

(4) Ustanovení článku 13 odstavce 10 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000 se vztahuje rovněž na použití důkazů.

Článek 14

Policisté jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany při plnění úkolů podle této smlouvy stejné postavení jako policisté druhé smluvní strany.

Článek 15

Trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost příslušných orgánů

Na trestněprávní a občanskoprávní odpovědnost příslušných orgánů jedné smluvní strany při plnění úkolů podle této smlouvy na území druhé smluvní strany se použijí články 15 a 16 Úmluvy o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie z 29. května 2000.

Článek 16

Dohled nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli

Předání dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli se mezi smluvními stranami uskutečňuje v souladu s podmínkami Evropské úmluvy o dohledu nad podmíněně odsouzenými a podmíněně propuštěnými pachateli z 30. listopadu 1964.

Společná ustanovení

Článek 17 Utajované skutečnosti

Příslušné orgány smluvních stran jsou oprávněny předávat si utajované informace do stupně „důvěrné“ včetně přímo. Utajované informace lze přímo předávat kurýrem nebo elektronickou cestou s využitím certifikovaných elektronických prostředků v souladu s podmínkami administrativní a personální bezpečnosti stanovenými vnitrostátním právním řádem. Jinak se postupuje v souladu s platnými smlouvami uzavřenými mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájemné ochraně utajovaných skutečností.

Článek 18 Náklady

(1) Pokud se v konkrétním případě smluvní strany nedohodnou jinak, nebudou vzájemně požadovat náhradu nákladů vzniklých v rámci spolupráce podle čtvrté části dvoustranné smlouvy a tohoto protokolu, kromě:

- a) znalečného,
- b) případu uvedeného v článku 11 odstavec 6,
- c) nákladů provozovatelů telekomunikačních sítí nebo poskytovatelů telekomunikačních služeb vynaložených na odposlech telekomunikačního provozu,
- d) vysokých nebo mimořádných výdajů.

(2) Smluvní strany budou vzájemně konzultovat za účelem předběžného vyčíslení výdajů, které by mohly být nárokovány podle odstavce 1 písm. c) a písm. d), a stanovení rozsahu a podmínek jejich náhrady.

Část III

Článek 19 Vzájemné konzultace

(1) Ústřední justiční orgány budou ve vzájemně dohodnutých termínech konzultovat možnosti co nejúčinnějšího provádění této smlouvy.

(2) Smluvní strany při provádění této smlouvy postupují tak, aby bylo předcházeno vzniku případných sporů.

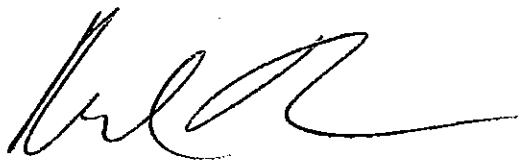
Článek 20 Změny orgánů

Smluvní strany si prostřednictvím ministerstev spravedlnosti vzájemně oznámí změny v označení a příslušnosti orgánů uvedených v článku 9 odstavec 2, 8 a 10, článku 10 odstavec 2 a 9, článku 11 odstavec 2 a článku 13 odstavec 2 tohoto protokolu.

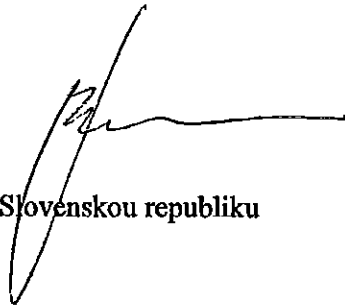
Článek 21
Nabytí platnosti

- (1) Tento protokol podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.
- (2) Tento protokol nabude platnosti prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.
- (3) Tento protokol se uzavírá na dobu neurčitou. Každá smluvní strana jej však může písemně diplomatickou cestou vypovědět. Protokol pozbývá platnosti po uplynutí 12 měsíců ode dne doručení výpovědi druhé smluvní straně.
- (4) Dnem pozbytí platnosti dvoustranné smlouvy pozbývá platnosti tento protokol.

Dáno v VĚRSKÉM HRADIŠTI dne 29. ČERNA 2012 ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a slovenském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Českou republiku

Za Slovenskou republiku

Protokol o zmene a doplnení Zmluvy medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29. októbra 1992 a jej Záverečného protokolu

Česká republika a Slovenská republika (ďalej „zmluvné strany“)

vedené spoločnou vôľou účinne čeliť novým formám trestnej činnosti, a reagovať na medzinárodný charakter trestnej činnosti,

v snahe uľahčiť poskytovanie právnej pomoci medzi oboma štátmi a doplniť úpravu vzájomných právnych vzťahov v trestných veciach,

zohľadňujúc medzinárodné záväzky zmluvných strán v oblasti medzinárodnej justičnej spolupráce v trestných veciach,

rozhodnuté zlepšiť a doplniť Zmluvu medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach z 29. októbra 1992 a jej Záverečného protokolu (ďalej len „dvojstranná zmluva“),

sa dohodli takto:

Časť I

Článok 1

V článku 2 odsek 3 dvojstrannej zmluvy sa slová „Ministerstvo spravodlivosti Českej republiky“ a „Generálna prokuratúra Českej republiky“ nahrádzajú slovami „Ministerstvo spravodlivosti“ a „Najvyššie štátne zastupiteľstvo“ a „Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky“ a „Generálna prokuratúra Slovenskej republiky“ sa nahrádzajú slovami „ministerstvo spravodlivosti“ a „generálna prokuratúra“.

Článok 2

Článok 3 dvojstrannej zmluvy znie takto:

„Žiadosti a iné písomnosti zasielané alebo predkladané pri vykonávaní tejto zmluvy nie je potrebné prekladať.“.

Článok 3

Článok 27 dvojstrannej zmluvy znie takto:

„Článok 27 Rozsah úpravy

(1) Zmluvné strany si poskytujú vzájomnú pomoc pri uplatňovaní inštitútov spolupráce v trestných veciach podľa štvrtej časti tejto zmluvy v rozsahu, za podmienok a spôsobom ustanoveným v príslušných mnohostranných dohovoroch, ak nie je na ich doplnenie v prvej a štvrtej časti tejto zmluvy ustanovené inak.

(2) Zmluvné strany si poskytujú vzájomnú pomoc pri uplatňovaní inštitútov spolupráce v trestných veciach uvedených v časti štyri tejto zmluvy s cieľom uľahčenia vykonávania a doplnenia vnútroštátnych právnych predpisov prijatých na účely vykonávania právne záväzných aktov Európskej únie. Vzájomnú pomoc si poskytujú v rozsahu, za podmienok a spôsobom ustanoveným v príslušných vnútroštátnych právnych predpisoch, ak nie je na ich doplnenie v prvej a štvrtej časti tejto zmluvy ustanovené inak.“

Článok 4

Článok 28 odsek 9 dvojstrannej zmluvy sa ruší.

Článok 5

Článok 29 odsek 2 dvojstrannej zmluvy znie takto:

„(2) Justičné orgány zmluvných strán sa pri vykonávaní dohovoru uvedeného v odseku 1 sťahujú priamo s výnimkou prípadov odovzdávania trestného konania týkajúceho sa trestných činov, za ktoré môže byť podľa právneho poriadku dožadujúcej zmluvnej strany uložený trest odňatia slobody v trvaní viac ako päť rokov. V týchto prípadoch sa justičné orgány zmluvných strán sťahujú prostredníctvom ústredných justičných orgánov.“

Článok 6

Článok 30 dvojstrannej zmluvy znie takto:

„Článok 30 Vydávanie osôb

(1) Vydávanie osôb na trestné stíhanie alebo na výkon trestu sa medzi zmluvnými stranami uskutočňuje v súlade s ich vnútroštátnym právnym poriadkom na základe európskeho zatýkacieho rozkazu.

(2) Ak bolo konanie o vydanie osoby začaté na základe medzinárodných zmlúv, ktorými boli zmluvné strany viazané v čase začatia konania o vydaní, postupuje sa podľa týchto medzinárodných zmlúv.

(3) Zmluvné strany pri vydávaní osôb na trestné konanie alebo výkon trestu na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vo vzájomných vzťahoch nebudú žiadať osobitný súhlas s trestným stíhaním, odsúdením alebo zadrzaním za účelom výkonu trestu alebo ochranného opatrenia vydané osoby pre skutok, ktorý bol spáchaný pred jej vydávaním a pre ktorý táto osoba nebola vydaná. To neplatí, ak ide o vydávanie vlastných občanov zmluvných strán, alebo

ak v konkrétnom prípade vykonávajúci justičný orgán definovaný v právnom poriadku zmluvnej strany rozhodne inak.“.

Článok 7

Článok 31 dvojstrannej zmluvy znie takto:

„Článok 31 Odovzdávanie odsúdených osôb

(1) Štátni občania jednej zmluvnej strany odsúdení na trest odňatia slobody na území druhej zmluvnej strany sa odovzdávajú na výkon trestu odňatia slobody na územie tej zmluvnej strany, ktorej sú štátnymi občanmi v súlade so štrasburským Dohovorom o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983. Rovnako sa postupuje v prípade, ak odsúdená osoba nie je štátnym občanom druhej zmluvnej strany, ale má na jej území trvalý pobyt.

(2) Podľa dohovoru uvedeného v odseku 1 sa obdobne postupuje aj v prípade, keď odsúdená osoba v čase podania žiadosti o odovzdanie na výkon trestu odňatia slobody sa už nachádza na území dožiadanej zmluvnej strany.

(3) V rozsahu upravenom Dohovorom na vykonanie Schengenskej dohody zo 14. júna 1985 medzi vládami štátov Hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovej republiky Nemecko a Francúzskej republiky o postupnom odstraňovaní kontrol na spoločných hraniciach z 19. júna 1990, možno požiadať o odovzdanie odsúdenej osoby na výkon trestu odňatia slobody aj bez jej súhlasu. Rovnako sa postupuje, ak výkon trestu odňatia slobody nemožno zabezpečiť iným spôsobom a odsúdená osoba sa nachádza na území dožiadanej zmluvnej strany.

(4) Justičné orgány zmluvných strán sa pri vykonávaní dohovorov uvedených v odseku 1 a 3 stýkajú prostredníctvom ústredných justičných orgánov.“.

Časť II Osobitné formy spolupráce

Článok 8 Výsluch prostredníctvom videokonferencie

Ustanovenia článku 9 Druhého dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 8. novembra 2001 a článku 10 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000 sa použijú medzi zmluvnými stranami aj na výsluch obvineného a podozrivého.

Článok 9 Cezhraničné sledovanie

(1) Policajti jednej zmluvnej strany sú pri získavaní dôkazov v trestnej veci vedenej pre úmyselný trestný čin, ktorý je trestným činom aj podľa vnútroštátneho právneho poriadku druhej zmluvnej strany, oprávnení vykonávať sledovanie osoby a vecí na území druhej zmluvnej strany (ďalej len „cezhraničné sledovanie“) ak táto zmluvná strana súhlasila s cezhraničným sledovaním na základe žiadosti o vzájomnú pomoc vopred podanej príslušným justičným

orgánom. Súhlas môže byť viazaný na podmienky. Na žiadosť sa sledovanie osoby odovzdá policajtom tej zmluvnej strany, na ktorej území sa sledovanie uskutočňuje.

(2) Žiadosti o vzájomnú pomoc podľa odseku 1 zasiela príslušný justičný orgán dožadujúcej strany:

- v Českej republike Krajskému štátnemu zastupiteľstvu v Prahe,
- v Slovenskej republike Krajskej prokuratúre v Bratislave.

Kópia žiadosti sa zašle ústrednému kontaktnému miestu dožadanej zmluvnej strany uvedenému v odseku 8.

(3) Ak nemožno z dôvodov osobitnej naliehavosti vopred požiadať príslušné justičné orgány druhej zmluvnej strany o súhlas s cezhraničným sledovaním, môžu policajti vykonávať cezhraničné sledovanie pri splnení týchto podmienok:

- a) prekročenie štátnych hraníc musí byť bezodkladne oznámené ústrednému kontaktnému miestu uvedenému v odseku 8 tej zmluvnej strany, na ktorej území sa má cezhraničné sledovanie vykonávať,
- b) žiadosti podľa odseku 1 musia obsahovať aj dôvody prekročenia štátnych hraníc druhej zmluvnej strany bez predchádzajúceho súhlasu a musia byť bezodkladne dodatočne zaslané,
- c) na žiadosť príslušného justičného orgánu zmluvnej strany, na ktorej území sa uskutočňuje cezhraničné sledovanie, sa toto sledovanie musí ihneď ukončiť; rovnako sa postupuje, ak súhlas s cezhraničným sledovaním nebol poskytnutý do dvanástich (12) hodín od prekročenia štátnej hranice druhej zmluvnej strany,
- d) ak príslušný justičný orgán dožadanej zmluvnej strany dodatočne neudelí súhlas s cezhraničným sledovaním, informácie získané v tejto súvislosti nemožno použiť v trestnom konaní; záznamy vyhotovené s použitím technických prostriedkov sledovania sa musia bezodkladne zničiť.

(4) Cezhraničné sledovanie podľa odsekov 1 a 3 možno vykonávať pozemnou, vzdušnou a vodnou cestou bez priestorového obmedzenia.

(5) Cezhraničné sledovanie podľa odsekov 1 a 3 je prípustné výlučne za nasledujúcich všeobecných podmienok, pričom policajti vykonávajúci cezhraničné sledovanie:

- a) sú viazaní ustanoveniami tohto protokolu a vnútroštátnym právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území vykonávajú cezhraničné sledovanie; pritom sú povinní postupovať podľa pokynov policajta podľa odseku 10 tej zmluvnej strany, na ktorej území sa vykonáva cezhraničné sledovanie,
- b) musia byť schopní kedykoľvek preukázať svoju príslušnosť k orgánu podľa odseku 10 a okrem prípadov uvedených v odseku 3 musia mať pri sebe doklad o udelení súhlasu s cezhraničným sledovaním,
- c) nesmú vstupovať do obydľí a priestorov neprístupných pre verejnosť,
- d) nie sú oprávnení obmedziť osobnú slobodu sledovanej osoby,

- e) môžu mať pri sebe služobnú zbraň a ostatné donucovacie prostriedky podľa vnútroštátnych právnych predpisov okrem prípadu, ak príslušné orgány zmluvnej strany, na ktorej území sa cezhraničné sledovanie vykonáva, rozhodnú inak; služobnú zbraň môžu použiť iba v prípade nutnej obrany alebo krajnej núdze a ostatné donucovacie prostriedky iba v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi zmluvnej strany, na ktorej území vykonávajú cezhraničné sledovanie,
- f) môžu používať služobné prostriedky spojenia v súlade s vnútroštátnym právnym poriadkom zmluvnej strany, na ktorej území sa cezhraničné sledovanie vykonáva,
- g) môžu použiť motorové vozidlo, plavidlo alebo letecký prostriedok,
- h) môžu použiť potrebné technické prostriedky sledovania, ak ich použitie umožňuje vnútroštátny právny poriadok zmluvnej strany, na ktorej území sa cezhraničné sledovanie vykonáva; druhy a spôsob použitia týchto prostriedkov sa uvedú v žiadosti podľa odseku 1,
- i) sú povinní podať správu o vykonanom cezhraničnom sledovaní ústrednému kontaktnému miestu zmluvnej strany, na ktorej území sa cezhraničné sledovanie vykonávalo.

(6) Skutočnú totožnosť policajta vykonávajúceho cezhraničné sledovanie nemožno odhaliť ani inak prezradiť, a to ani v konaní pred súdom, bez predchádzajúceho súhlasu príslušného ústredného kontaktného miesta uvedeného v odseku 8.

(7) Záznamy z cezhraničného sledovania vykonaného na území dožiadanej zmluvnej strany môžu byť použité ako dôkaz v inej trestnej veci na území dožadujúcej zmluvnej strany iba so súhlasom príslušného justičného orgánu dožiadanej zmluvnej strany uvedeného v odseku 2.

(8) Ústrednými kontaktnými miestami sú:

- v Českej republike Policačné prezídium Českej republiky,
- v Slovenskej republike Prezídium Policajného zboru.

(9) Pokiaľ sa cezhraničné sledovanie pre účely uvedené v odseku 1 vykonáva výhradne za využitia technických prostriedkov sledovania bez potreby pomoci druhej zmluvnej strany, nie je potrebný jej predchádzajúci súhlas. Na využitie výsledku takéhoto cezhraničného sledovania, ktoré bolo vykonávané bez predchádzajúceho súhlasu je potrebný súhlas orgánu uvedeného v odseku 2 zmluvnej strany, na ktorej území bolo takéto cezhraničné sledovanie vykonávané. Žiadosť o súhlas s využitím výsledkov takéhoto cezhraničného sledovania zašle príslušný justičný orgán dožadujúcej zmluvnej strany bezodkladne orgánu dožiadanej zmluvnej strany uvedenému v odseku 2 a jej kópiu ústrednému kontaktnému miestu tejto zmluvnej strany uvedenému v odseku 8. Ak súhlas nie je udelený, nesmú byť materiály získané takýmto cezhraničným sledovaním použité v trestnom konaní; záznamy vyhotovené s použitím technických prostriedkov sledovania sa musia bezodkladne zničiť.

(10) Na účely vykonávania tohto článku sa policajtmi rozumejú:

- v Českej republike príslušníci Polície Českej republiky a príslušníci poverených colných orgánov,
- v Slovenskej republike príslušníci Policajného zboru.

Článok 10

Kontrolovaná dodávka

(1) Na základe žiadosti o vzájomnú pomoc príslušných justičných orgánov jednej zmluvnej strany pri získavaní dôkazov v trestnej veci môže dožiadaná zmluvná strana povoliť na svojom území sledovanie kontrolovanej dodávky v súlade so svojím vnútroštátnym právnym poriadkom.

(2) Žiadosti o vzájomnú pomoc podľa odseku 1 zasiela príslušný justičný orgán dožadujúcej strany:

- v Českej republike Krajskému štátnemu zastupiteľstvu v Prahe,
- v Slovenskej republike Krajskej prokuratúre v Bratislave.

Kópia žiadosti sa zašle ústrednému kontaktnému miestu dožiadanej zmluvnej strany uvedenému v článku 9 odsek 8.

(3) Príslušné orgány dožiadanej zmluvnej strany prevezmú sledovanie kontrolovanej dodávky pri prekročení štátnej hranice alebo na mieste odovzdania dohodnutom medzi príslušnými orgánmi, aby sa zabránilo prerušeniu sledovania. Kontrolovaná dodávka sa vykonáva spôsobom umožňujúcim zadržať túto dodávku. Príslušné orgány dožadujúcej zmluvnej strany môžu po prevzatí sledovania kontrolovanej dodávky ďalej sprevádzať so súhlasom príslušných orgánov zmluvnej strany, na ktorej území sa kontrolovaná dodávka vykonáva, spoločne s jej príslušnými orgánmi. Pritom sú povinné postupovať podľa ustanovení tohto článku, vnútroštátnych právnych predpisov dožiadanej zmluvnej strany a pokynov zástupcu príslušného orgánu dožiadanej zmluvnej strany.

(4) Kontrolovanú dodávku na území dožiadanej zmluvnej strany riadia jej príslušné orgány, ktoré informujú dožadujúcu zmluvnú stranu o osobe vykonávajúcej jej riadenie.

(5) Vo výnimočných prípadoch možno kontrolovanú dodávku zaistiť. Ak bola kontrolovaná dodávka zaistená na území dožiadanej zmluvnej strany, môže sa odovzdať na základe písomnej žiadosti o vzájomnú pomoc dožadujúcej zmluvnej strane. Ak je to nutné, môžu príslušné orgány dožadujúcej zmluvnej strany na území dožiadanej zmluvnej strany obmedziť osobnú slobodu osoby, ktorá kontrolovanú dodávku sprevádza, až do zákroku policajných orgánov dožiadanej zmluvnej strany.

(6) Ak z dôvodu osobitnej naliehavosti nemožno podať žiadosť podľa odseku 1 pred prekročením štátnej hranice, príslušné orgány môžu prevziať sledovanie kontrolovanej dodávky aj bez predchádzajúcej žiadosti o právnu pomoc. Žiadosť podľa odseku 1 musí obsahovať aj dôvody prekročenia štátnych hraníc druhej zmluvnej strany bez vopred udeleného povolenia a musí byť bezodkladne dodatočne zaslaná justičnému orgánu druhej zmluvnej strany uvedenému v odseku 2. Ak príslušný justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany dodatočne nepovolí sledovanie kontrolovanej dodávky, táto musí byť ihneď zadržaná a informácie v tejto súvislosti získané nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní na území dožadujúcej zmluvnej strany.

(7) Pri sledovaní kontrolovanej dodávky sa na príslušné orgány dožadujúcej zmluvnej strany primerane použijú ustanovenia článku 9 odsek 5, okrem písm. d).

(8) Ustanovenia tohto článku sa primerane použijú aj vo vzťahu k žiadosti zmluvnej strany o vzájomnú pomoc týkajúcu sa prevzatia sledovania kontrolovanej dodávky z tretieho štátu alebo odovzdania jej sledovania do tretieho štátu. V žiadosti podľa odseku 1 dožadujúca

zmluvná strana uvedie, že požiadala o súhlas s takýmto postupom dotknutý tretí štát. O udelení súhlasu bezodkladne informuje dožiadanú zmluvnú stranu.

(9) Na účely vykonávania tohto článku sa príslušnými orgánmi rozumejú:

- v Českej republike policajné orgány a poverené colné orgány,
- v Slovenskej republike príslušníci Policajného zboru v súčinnosti s orgánmi colnej správy.

Článok 11

Použitie agenta

(1) Pri získavaní dôkazov v trestnej veci môže zmluvná strana za podmienok ustanovených svojím právnym poriadkom na základe vopred podanej žiadosti justičného orgánu o vzájomnú pomoc súhlasiť s použitím policajta druhej zmluvnej strany v postavení agenta. Skutočná totožnosť agenta sa v žiadosti neuvádza.

(2) Žiadosti o vzájomnú pomoc podľa odseku 1 adresuje príslušný orgán dožadujúcej zmluvnej strany:

- v Českej republike Vrchnému štátnemu zastupiteľstvu v Prahe,
- v Slovenskej republike Krajskej prokuratúre v Bratislave.

Tento dožiadaný justičný orgán informuje o podanej žiadosti ústredné kontaktné miesto uvedené v článku 9 odsek 8.

(3) Riadenie agenta prislúcha policajtovi dožiadanej zmluvnej strany. Použitie agenta bude ukončené na základe oznámenia ktorejkoľvek zmluvnej strany.

(4) Dožiadaná zmluvná strana poskytne agentovi nutnú personálnu, logistickú a technickú podporu a urobí všetky potrebné opatrenia, aby agenta chránila počas použitia na svojom území.

(5) Ak nemôže byť z dôvodu osobitnej naliehavosti podaná žiadosť podľa odseku 1 pred prekročením štátnej hranice a ak existuje závažné nebezpečenstvo, že bez použitia agenta na území druhej zmluvnej strany by bola odhalená totožnosť alebo použitá legenda tohto agenta, je jeho použitie na území druhej zmluvnej strany výnimočne prípustné bez predchádzajúceho súhlasu príslušného justičného orgánu dožiadanej zmluvnej strany. Prekročenie štátnej hranice agentom je potrebné bezodkladne oznámiť ústrednému kontaktnému miestu druhej zmluvnej strany uvedenému v článku 9 odsek 8. Žiadosť o vzájomnú pomoc, v ktorej sú uvedené aj dôvody pre použitie agenta bez predchádzajúceho súhlasu dožiadanej zmluvnej strany, je potrebné bezodkladne podať dodatočne. Ak príslušný justičný orgán dožiadanej zmluvnej strany dodatočne neudelí súhlas s použitím agenta, informácie získané v tejto súvislosti nie je možné použiť ako dôkaz v trestnom konaní vedenom na území dožadujúcej zmluvnej strany.

(6) Odseky 1 až 4 platia obdobne v prípadoch, kedy zmluvná strana požiadala o použitie policajta druhej zmluvnej strany na svojom území. V takýchto prípadoch, ak nie je dohodnuté inak, hradí náklady použitia tohto agenta dožadujúca zmluvná strana.

(7) Zmluvné strany urobia všetko pre utajenie totožnosti a zaistenie bezpečnosti agenta aj po ukončení jeho použitia. Skutočnú totožnosť policajta pôsobiaceho ako agent nie je možné odhaliť ani inak prezradiť, a to ani v konaní pred súdom, bez predchádzajúceho súhlasu príslušného ústredného kontaktného miesta uvedeného v článku 9 odsek 8.

(8) Pokiaľ bol udelený súhlas s použitím agenta, nie je nutné podávať osobitnú žiadosť o súhlas s vykonaním predstieraného prevodu alebo cezhraničného sledovania, ktoré má vykonať tento agent.

Článok 12

Predstieraný prevod

(1) Pri získavaní dôkazov v trestnej veci môže zmluvná strana za podmienok ustanovených jej vnútroštátnym právnym poriadkom na základe vopred podanej žiadosti justičného orgánu o vzájomnú pomoc povoliť na svojom území predstieraný prevod.

(2) Na vykonanie predstieraného prevodu policajtom jednej zmluvnej strany na území druhej zmluvnej strany sa primerane použije článok 11 odseky 1 až 7.

Článok 13

Spoločné vyšetrovacie tímy

(1) Na spoluprácu formou spoločných vyšetrovacích tímov sa použije článok 13 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000.

(2) K uzavretiu písomnej dohody o vzniku spoločného vyšetrovacieho tímu sú príslušné:

- za Českú republiku Najvyššie štátne zastupiteľstvo,
- za Slovenskú republiku generálna prokuratúra.

(3) Vedúcim spoločného vyšetrovacieho tímu je vždy zástupca justičného orgánu zmluvnej strany, na ktorej území tím pôsobí.

(4) Ustanovenie článku 13 odsek 10 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000 sa vzťahuje taktiež na použitie dôkazov.

Článok 14

Policajti jednej zmluvnej strany majú na území druhej zmluvnej strany pri plnení úloh podľa tejto zmluvy rovnaké postavenie ako policajti druhej zmluvnej strany.

Článok 15

Trestnoprávna a občianskoprávna zodpovednosť príslušných orgánov

Na trestnoprávnu a občianskoprávnu zodpovednosť príslušných orgánov jednej zmluvnej strany pri plnení úloh podľa tejto zmluvy na území druhej zmluvnej strany sa použijú články 15 a 16 Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie z 29. mája 2000.

Článok 16

Dohľad nad podmiennečne odsúdenými alebo podmiennečne prepustenými páchatel'mi

Odovzdanie dohľadu nad podmiennečne odsúdenými a podmiennečne prepustenými páchatel'mi sa medzi zmluvnými stranami uskutočňuje v súlade s podmienkami Európskeho dohovoru o dohľade nad podmiennečne odsúdenými alebo podmiennečne prepustenými páchatel'mi z 30. novembra 1964.

Spoločné ustanovenia

Článok 17

Utajované skutočnosti

Príslušné orgány zmluvných strán sú oprávnené odovzdávať si utajované informácie do stupňa „dôverné“ vrátane priamo. Utajované informácie možno priamo odovzdávať kuriérom alebo elektronickou cestou s využitím certifikovaných elektronických prostriedkov v súlade s podmienkami administratívnej a personálnej bezpečnosti ustanovenými vnútroštátnym právnym poriadkom. Inak sa postupuje v súlade s platnými zmluvami, uzavretými medzi Českou republikou a Slovenskou republikou o vzájomnej ochrane utajovaných skutočností.

Článok 18

Náklady

(1) Pokiaľ sa v konkrétnom prípade zmluvné strany nedohodnú inak, nebudú navzájom požadovať náhradu nákladov vzniknutých v rámci spolupráce podľa štvrtej časti dvojstrannej zmluvy a tohto protokolu, okrem:

- a) znalečného,
- b) prípadu uvedeného v článku 11 odsek 6,
- c) nákladov prevádzkovateľov telekomunikačných sietí alebo poskytovateľov služieb vynaložených na odpočúvanie telekomunikačnej prevádzky,
- d) vysokých alebo mimoriadnych výdavkov.

(2) Zmluvné strany budú vzájomne konzultovať za účelom predbežného vyčíslenia výdavkov, ktoré by mohli byť predmetom nárokov podľa odseku 1 písm. c) a písm. d), a určenia rozsahu a podmienok ich náhrady.

Časť III

Článok 19

Vzájomné konzultácie

(1) Ústredné justičné orgány budú vo vzájomne dohodnutých termínoch konzultovať možnosti čo najúčinnšieho vykonávania tejto zmluvy.

(2) Zmluvné strany pri vykonávaní tejto zmluvy postupujú tak, aby predchádzali vzniku prípadných sporov.

Článok 20
Zmeny orgánov

Zmluvné strany si prostredníctvom ministerstiev spravodlivosti vzájomne oznámia zmeny v označení a príslušnosti orgánov uvedených v článku 9 odsek 2, 8 a 10, článku 10 odsek 2 a 9, článku 11 odsek 2, a článku 13 odsek 2 tohto protokolu.

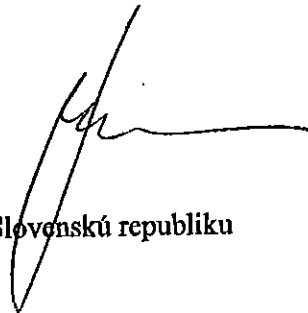
Článok 21
Nadobudnutie platnosti

- (1) Tento protokol podlieha ratifikácii. Ratifikačné listiny budú vymenené v Prahe.
- (2) Tento protokol nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni výmeny ratifikačných listín.
- (3) Tento protokol sa uzatvára na neurčitú dobu. Každá zmluvná strana ho však môže písomne vypovedať diplomatickou cestou. Protokol stráca platnosť po uplynutí 12 mesiacov odo dňa doručenia výpovede druhej zmluvnej strane.
- (4) Dňom ukončenia platnosti dvojstrannej zmluvy skončí platnosť tohto protokolu.

Dané v UHERSKÉM RADKSTI dňa 29. ČÍJNA 2012 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a slovenskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Za Českú republiku

Za Slovenskú republiku